

dekommes. Dette skøn kan variere over tid og sted, afhængigt af om der – f.eks. under hensyntagen til den skovteknologiske udvikling – er grundlag for erhvervsmæssig skovdrift.

Ved udstykning af mindre parceller, som f.eks. nedlagte skovtjenestesteder med tilhørende haver, anlægges der dog andre betragtninger, bl.a. om parcellen er beliggende i skovens udkant, har adgang til en offentlig tilgængelig vej m.v. Desuden er det afgørende i sådanne sager, at et skovtjenestehus ikke på længere sigt forventes at blive nødvendigt for driften af den pågældende skov. I disse tilfælde gives »udstykningsstilladelsen« som regel ved at ophæve fredskovspligten, jf. lovforslagets § 9, stk. 1.

Der kan dispenseres fra reglen efter § 12. Der sigtes med disse regler mod en mere smidig administration af udstykningssager vedrørende erhvervsmæssige skovejendomme for at undgå uhenigtsmæssige resultater af en skarp arealgrænse. Ved administrationen af reglen og af dispensationer efter § 12 vil der i de konkrete sager blive lagt vægt på at opretholde og forbedre strukturen både af større og mindre skovbrug.

Ved »samlede fredskovsstrækninger« har man navnlig tænkt på sammenhængende fredskovsarealer til forskel fra isoleret beliggende fredskovsarealer. Grænsen mellem sammenhængende skovarealer og isoleret beliggende skovarealer er dog ikke skarp. Ved bedømmelsen af, om der er tale om en samlet fredskovsstrækning, kan mange forskellige forhold være af betydning udover afstanden.

Reglerne om udstykning gælder også for omdeling og skelforandring, jf. udstykningslovens § 18.

Til § 12

Der henvises til bemærkningerne til § 10, § 11 og § 13.

Til § 13

Det har gennem tiderne været fast praksis, at fredskovspligt kun blev ophævet mod udlæggelse af et kompenserende vederlagsareal, medmindre der er tale om et areal af ubetydelig størrelse.

Suspension af fredskovspligt betinges efter praksis normalt også af et vederlagsareal, hvis enten den midlertidige anvendelse af skoven varigt forringer arealets egnethed til skovdrift, eller den strækker sig over mere end 10 år.

Ordet »vederlagsareal« nævnes ikke i den gældende lov. I administrationen har man imidlertid altid brugt det, hvorfor det nu foreslås som lovens udtryk.

Den praksis, der hermed foreslås lovfæstet, har været et værn for landets fredskove. Opfyldelse af kravet om vederlagsareal er i mange tilfælde forbundet med besvær og omkostninger. Derfor afholder det givetvis mange fra at overveje at anvende fredskov til andet end skovdrift, idet det er almindeligt kendt, at det kræver udlæggelse af vederlagsareal.

Normalt kræves der et vederlagsareal, som er 10–15 pct. større end arealet, hvorpå fredskovspligten ønskes ophævet. Dette har hidtil også været den overvejende hovedregel i sager, der angår mindre arealer. Af mange årsager kan der være grund til fremover at lempe denne praksis noget for mindre arealers vedkommende. Bl.a. står det administrative besvær og omkostningerne i disse sager – både hos myndigheder og private – ofte ikke mål med den beskedne stigning i skovarealet, der opnås. Der er også grund til at opgive kravet om vederlagsareal, når fredskovspligten ophæves, fordi arealet ikke er egnet til skovdrift.

Kravet om vederlagsareal fremsættes normalt også som kompensation for et ubevokset fredskovsareal, f.eks. et tidligere tjenestehus med have, der ønskes udstykket og frasolgt. I disse tilfælde kræves der normalt et vederlagsareal, der er mindst dobbelt så stort som det udstykkede areal.

Det afhænger af de konkrete omstændigheder om en tilladelse efter § 12 betinges af et vederlagsareal.

I ældre praksis tillod man næsten aldrig, at bevoksede arealer anvendtes som vederlagsarealer. Synspunktet var det, at landets skovareal sædvanligvis formindskes, når fredskovspligten bliver ophævet, og at denne formindskelse ikke bliver kompenseret, medmindre der sker en nyplantning.

Der skete i 1960'erne et mindre skred i retning af at godkende bevoksede vederlagsarealer.

Normalt skal et bevokset vederlagsareal ifølge den gældende praksis dog være ca. dobbelt så stort som et ubevokset.

Om betingelserne for at lægge fredskovspligt på et areal henvises til § 8 og bemærkninger dertil.

Forslaget giver mulighed for, at der fastsættes nærmere regler om vederlagsareal. Der kan bl.a. fastsættes regler om vederlagsarealets størrelse, om at et vederlagsareal på længere sigt kan yde en træproduktion, der er mindst lige så stor som produktionen på det areal, hvorpå fredskovspligten ophæves eller suspenderes, eller at der ikke kræves vederlagsareal for ophævelse af fredskovspligt på små, uvæsentlige skovstykker.

Forslaget er ikke til hinder for, at der etableres en »puljeordning«, dvs. en ordning, der tilsigter at